

Міністерство освіти і науки України
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

«ЗАТВЕРДЖЕНО»

Голова приймальної комісії
проф. Безлюдний О.І.

_____ 2017 р.
«__» _____

ПРОГРАМА ВСТУПНИХ ВИПРОБУВАНЬ «ХОРЕОГРАФІЯ»

(денна та заочна форми навчання)
(на базі ОКР бакалавр з нормативним терміном навчання 1 р.5 м.)

Спеціальність 014 «Середня освіта. Хореографія»

Умань-2017

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Вступне випробування для абітурієнтів має на меті визначити рівень фахової підготовки.

Питання, винесені на іспит, охоплюють матеріал фахової підготовки і відповідають вимогам кваліфікаційної характеристики. Всього на випробування пропонуються тестові завдання обсягом у 100 запитань з фахових дисциплін, відповідь на які дає можливість об'єктивно оцінити готовність абітурієнтів до подальшого навчання. За кожну правильну відповідь абітурієнт отримує 2 бали.

При здачі вступного випробування з **хореографії** абітурієнти повинні

знати:

- закономірності творчого процесу, науково-практичну основу творчої, організаційної, методичної діяльності в професійній сфері;
- психолого-педагогічні особливості вікових категорій учнів;
- основи музичної та хореографічної драматургії;
- особливості національних танцювальних традицій;
- методологію та організацію навчально-виховного процесу в шкільному та позашкільному хореографічному колективі;
- методику викладання хореографічних дисциплін у школі;
- специфіку репетиторської роботи;
- вимоги до підбору музичного супроводу занять з хореографічних дисциплін;
- основи побудови хореографічних композицій;
- основні історичні періоди розвитку хореографічного мистецтва;
- творчість провідних майстрів танцю України та світу.

вміти:

- застосовувати на практиці здобуті в процесі навчання знання з методики викладання хореографічних дисциплін;
- враховуючи вікові та індивідуальні особливості учнів, дотримуючись основних законів драматургії створювати етюди та хореографічні композиції різних напрямів хореографії;
- здійснювати аналіз музичних та хореографічних творів;
- створювати пластичні образи в різних хореографічних композиціях;
- методично правильно будувати уроки з класичного, народно-сценічного, сучасного та бального танцю;
- організовувати та здійснювати керівництво дитячими хореографічними

колективами різних напрямків хореографії у школі та позашкільних навчальних закладах.

мати:

- ґрунтовні знання з гуманітарних та соціально-економічних дисциплін, дисциплін циклу професійної та практичної підготовки;
- уміння та навички абстрактного і конкретного мислення, здатність до творчої і результативної праці;
- здатність застосовувати знання та вміння для розв'язання практичних завдань у сфері хореографічного навчання;
- навички презентації наукового та практичного матеріалу;
- здатність до оцінювання, інтерпретації та синтезу інформації, отриманої з різних джерел;
- уміння та навички володіти сучасними технологіями у майбутній професійній діяльності.

відзначатись:

- здібностями до творчої педагогічної роботи;
- громадською активністю, почуттям обов'язку, відповідальності за доручену справу;
- професійною компетентністю, широкою ерудицією і культурою;
- педагогічним тактом та толерантністю;
- правовим знанням, дотриманням правових норм поведінки і моралі в міжособистісних стосунках у суспільстві.

Метою вступного випробування для абітурієнта є визначення фактичної відповідності його підготовки вимогам освітньо-кваліфікаційної характеристики.

**КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ З
ХОРЕОГРАФІЇ З МЕТОДИКОЮ ВИКЛАДАННЯ**

Високий рівень	
194,0 – 200,0	Абітурієнт має системні, дієві знання, виявляє неординарні творчі здібності у навчальній діяльності, користується широким арсеналом засобів доказів своєї думки, вирішує складні проблемні завдання, схильний до системно-наукового аналізу та прогнозу явищ; вміє ставити і розв'язувати проблеми, самостійно здобувати і використовувати інформацію, виявляє власне ставлення до неї, логічно та творчо викладає матеріал в усній та письмовій формі; виконує $\geq 97\% = 100\%$ від загальної кількості запитань.
187,0 – 193,0	Абітурієнт володіє узагальненими знаннями з предмета, аргументовано використовує їх у нестандартних ситуаціях; вміє знаходити джерело інформації та аналізувати її, вміє застосувати вивчений матеріал для власних аргументованих суджень в практичній діяльності; самостійно знаходить інформацію (наукова література, газетно-журнальні публікації, Інтернет, мультимедійні програми тощо), самостійно оцінює різноманітні життєві явища і факти, виявляючи особисту позицію щодо них, самостійно виконує $\geq 94\% < 97\%$ від загальної кількості запитань.
181,0 – 186,0	Абітурієнт володіє глибокими і міцними знаннями, здатний використовувати їх у практичній діяльності; може визначати тенденції та суперечності процесів; робить аргументовані висновки; критично оцінює окремі нові факти, явища, ідеї; використовує додаткові джерела та матеріали; самостійно визначає окремі цілі власної навчальної діяльності; вирішує творчі завдання; відрізняє упереджену інформацію від об'єктивної; здатен сприйняти іншу позицію як альтернативну; виконує $\geq 90 < 94\%$ від загальної кількості запитань.
Достатній рівень	
171,0 – 180,0	Абітурієнт вільно володіє вивченим матеріалом, застосовує знання в дещо змінених ситуаціях, вміє аналізувати і систематизувати інформацію, використовує загальновідомі докази у власній аргументації; висловлює стандартну аргументацію при оцінці дій, процесів, явищ; чітко тлумачить поняття; здатен самостійно опрацювати навчальний матеріал, виконує прості творчі завдання; виконує $\geq 84\% < 94\%$ від загальної кількості запитань.

162,0 – 170,0	Знання абітурієнта є достатньо повними, він вільно застосовує вивчений матеріал у стандартних ситуаціях, логічно висвітлює події з точки зору смислового взаємозв'язку; вміє аналізувати, встановлювати найсуттєвіші зв'язки і залежності між явищами, фактами, робити висновки, загалом контролює власну діяльність; відповідь його повна, логічна, обґрунтована, але з деякими неточностями; здатен на рецензію відповіді; може опрацьовувати матеріал самостійно, виконує $\geq 77\% < 84\%$ від загальної кількості запитань.
152,5 – 161,0	Абітурієнт правильно і логічно відтворює навчальний матеріал; розуміє основоположні теорії і факти, встановлює причинно-наслідкові зв'язки між ними; вміє наводити окремі власні приклади на підтвердження певних думок, застосовувати вивчений матеріал у стандартних ситуаціях, самостійно користується додатковими джерелами; частково контролює власні навчальні дії; правильно використовує термінологію; виконує $\geq 70\% < 77\%$ від загальної кількості запитань.
Середній рівень	
143,0 – 151,6	Абітурієнт виявляє знання і розуміння основних положень навчального матеріалу, може поверхово аналізувати події, процеси, явища і робити певні висновки; відповідь його правильна, але недостатньо осмислена; самостійно відтворює більшу частину навчального матеріалу; відповідає за планом, висловлює власну думку щодо теми, вміє застосовувати знання при аналізі; користується додатковими джерелами; виконує $\geq 60\% > 70\%$ від загальної кількості запитань.
134,0 – 142,0	Абітурієнт розуміє основний навчальний матеріал; здатний з помилками й неточностями дати визначення понять, сформулювати правило, відтворити його з помилками та неточностями; має навички роботи з текстом підручника; може наводити приклади, знає основні дати; орієнтується в хронології; здатен використовувати під час відповіді допоміжні наочні матеріали; виконує $\geq 50\% < 60\%$ від загальної кількості запитань.

124,0 – 133,0	Абітурієнт має початковий рівень знань; знає основний навчальний матеріал, здатний відтворити його відповідно до тексту підручника, повторити певну операцію, дію; описує явища, процеси без пояснень причин, не здатен самостійно відтворити їх послідовність, слабо орієнтується в поняттях; самостійне опрацювання навчального матеріалу викликає значні труднощі; здатен давати відповіді на прості, стандартні запитання, відповідає $\geq 40\% < 50\%$ від загальної кількості запитань.
Низький рівень	
116,0 – 123,4	Абітурієнт відтворює частину навчального матеріалу; може дати відповідь з кількох простих речень; має фрагментарні уявлення про роботу з джерелами, не має сформованих умінь та навичок; відповідає $\geq 30\% < 40\%$ від загальної кількості запитань.
111,0 – 115,0	Абітурієнт фрагментарно відтворює незначну частину навчального матеріалу; має нечіткі уявлення про об'єкт вивчення; виявляє здатність елементарно викласти думку; може усно відтворити кілька термінів, явищ без зв'язку між ними; може обрати правильний варіант відповіді (на рівні «так-ні»); відповідає $> 10\% < 30\%$ від загальної кількості запитань.
106,0 – 110,0	Абітурієнт може розрізнити об'єкт вивчення і відтворити деякі його елементи; мало усвідомлює мету навчально-пізнавальної діяльності; відповідає $0 \leq 10\%$ від загальної кількості запитань.

ОРІЄНТОВНІ ПИТАННЯ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

МИСТЕЦТВО БАЛЕТМЕЙСТЕРА

1. Співпраця балетмейстера з композитором.
2. Музика в хореографічному творі.
3. Робота балетмейстера з художником.
4. Мистецтво і його роль в житті суспільства.
5. Балетмейстер та сфера його творчої діяльності.
6. Пантоміма та дійовий танець.
7. Завдання та зміст курсу «Мистецтво балетмейстера».
8. Хореографія як вид мистецтва.
9. Основні напрями хореографічного мистецтва.

- 10.Хореографічна композиція та її структура.
- 11.Драматургічна побудова хореографічного твору.
- 12.Хореографічна імпровізація.
- 13.Робота балетмейстера в колективі художньої самодіяльності.
- 14.Лібрето хореографічного твору.
- 15.Ідейно-тематична єдність хореографічного твору.
- 16.Професійні та аматорські колективи, їх характеристика.
- 17.Образне рішення хореографічного твору.
- 18.Малюнок танцю – складова частина композиції.
- 19.Постановка танцю за записом

ІСТОРІЯ ХОРЕОГРАФІЇ

1. Зародження та розвиток світового хореографічного мистецтва.
2. Хореографія в древніх цивілізаціях.
3. Танцювальне мистецтво Античності.
4. Місце танцю в культурі Середньовіччя.
5. Український балет.
6. Провідні балетмейстери України (Василь Авраменко, Кім Василенко, Павло Вірський, Василь Верховинець, Анатолій Коротков, Борис Колногузенко).
7. Провідні балетмейстери класичного хореографічного мистецтва (Філіпо Тальоні, Жан Жорж Новер, Маріус Петіпа, Михайло Фокін, Юрій Григорович, Борис Ейфман).
8. Найвідоміші танцівники класичного танцю (Анна Павлова, Вацлав Ніжинський, Галина Уланова, Майя Плісецькая, Марго Фонтейн, Серж Лифар).
9. Балет в Росії. Російські сезони.
- 10.Найвідоміші балетні спектаклі («Сільфіда», «Лебедине озеро», «Спляча красуня», «Лускунчик», «Ромео та Джульєтта», «Спартак» та ін.).

ТЕОРІЯ І МЕТОДИКА КЛАСИЧНОГО ТАНЦЮ

1. Мета та завдання уроків класичного танцю. Виховний потенціал класичної хореографії.
2. Порядок побудови класичного екзерсису

3. Методика виконання елементів класичного танцю демі та гранд пліє, батман тандю, батман тандю жете.
4. Методика виконання елементів класичного танцю ронд де жан пар тер, батман фраппе, гранд батман.
5. Методика виконання елементів класичного танцю батман фондю, ронд де жан ан лер, релеве лан.
6. Методика побудови уроку класичного танцю.
7. Група алегро та її характеристика.
8. Методика вивчення елементів класичного танцю.
9. Група адажіо та її характеристика.
10. Основні етапи уроку класичного танцю та їх характеристика.

ТЕОРІЯ ТА МЕТОДИКА РОБОТИ З ДИТЯЧИМ ХОРЕОГРАФІЧНИМ КОЛЕКТИВОМ

1. Мета та основні завдання хореографічної освіти дітей.
2. Методика організації хореографічного гуртка.
3. Вимоги до особистості керівника хореографічного гуртка.
4. Методика відбору дітей у хореографічний гурток.
5. Ігрова діяльність на уроці хореографії.
6. Перелік хвороб, не сприятливих для занять хореографією.
7. Виховне значення концертно-виконавської діяльності учасників колективу.
8. Значення партерного екзерсису на заняттях хореографією.
9. Види хореографічної діяльності.
10. Вплив хореографічної діяльності на розвиток дитини.

ТЕОРІЯ І МЕТОДИКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ТАНЦЮ

1. Класифікація та характеристика українських народних танців.
2. Дві групи рухів українського танцю (чоловіча, жіноча), їх характерні ознаки.
3. Розвиток українського танцю в історичному контексті.
4. Хореографічна лексика українського народного танцю.
5. Регіональні особливості українського народного танцю.
6. Український національний костюм.
7. Історія і основні мотиви української вишивки.
8. Творча діяльність найвідоміших хореографічних колективів України.

9. Деякі аспекти взаємозв'язку та взаємовпливу лексики українського та лексики танців іноетнічних груп населення України.
10. Зразки хореографічної спадщини України.

ТЕОРІЯ І МЕТОДИКА НАРОДНО-СЦЕНІЧНОГО ТАНЦЮ

1. Витоки народного хореографічного мистецтва.
2. Народний танець як складова народних обрядів і свят.
3. Народно-сценічний танець та його місце в хореографічній освіті. Мета та завдання викладання курсу.
4. Засновники системи викладання народно-сценічного танцю.
5. Музичний супровід уроку народно-сценічного танцю.
6. Народне хореографічне мистецтво Польщі.
7. Молдавське народне хореографічне мистецтво.
8. Грузинське народне хореографічне мистецтво.
9. Угорське народне хореографічне мистецтво.
10. Білоруське народне хореографічне мистецтво.

НАРОДНИЙ КОСТЮМ І СЦЕНІЧНЕ ОФОРМЛЕННЯ

1. Історія виникнення костюму. Типи та функції одягу.
2. Костюми древніх цивілізацій (Греція, Рим, Візантія).
3. Костюми Стародавнього Єгипту.
4. Костюми Арабського Сходу та Індії.
5. Особливості жіночого та чоловічого костюмів Японії та Китаю.
6. Естетичний ідеал краси у середньовічній Західній Європі. Західноєвропейські костюми V-XII ст.
7. Особливості костюмів XIII-XVII ст. в різних країнах Західної Європи.
8. Загальна характеристика українського національного вбрання, регіональні відмінності.
9. Значення декорацій, бутафорії та реквізиту для сценічної форми танцювального номеру.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

ТЕОРІЯ І МЕТОДИКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ТАНЦЮ

1. Василенко К.Ю. Лексика українського народно-сценічного танцю / Василенко К.Ю. – [3-тє вид]. – К.: Мистецтво, 1996. – 496 с.
2. Васіна З.О. Український літопис вбрання. Т.1 / Васіна З.О. – К.: Мистецтво, 2003. – 250 с.
3. Васіна З.О. Український літопис вбрання. Т.2 / Васіна З.О. – К.: Мистецтво, 2003. – 448 с.
4. Верховинець В. Теорія українського народного танцю / Василь Верховинець. – К.: Мистецтво, 2008. – 150 с.
5. Гарасимчук Р. Народні танці українців Карпат. Бойківські і Лемківські танці / Гарасимчук Роман. – Кн. 2. – Львів: Інститут народознавства НАН України, 2008. – 319 с.
6. Гарасимчук Р. Народні танці українців Карпат. Гуцульські танці / Гарасимчук Роман. – Кн. 1. – Львів: Інститут народознавства НАН України, 2008. – 608 с.
7. Годовський В.М. Народне танцювальне мистецтво України. Частина 1. Західний регіон / В.М.Годовський, Л.А. Маркевич. – Рівне, РДГУ, 2003 – 32 с.
8. Годовський В.М. Танці Полісся / В.М. Годовський. – Рівне, 2002. – 114 с.
9. Гуменюк А.І. Українські народні танці / Гуменюк А.І. – К.: Наукова думка, 1969. – 418 с.
10. Гуркіна Г.О. Традиції та звичаї українців [Текст] / Г.О. Гуркіна, О.В. Сердюк. – Х. : Торсінг плюс, 2008. – 97 с.: іл.
11. Гусев Г.П. Методика преподавания народного танца. Этюды / Гусев Г.П. – М.: ВЛАДОС, 2004. – 232 с.
12. Гусев Г.П. Методика преподавания народного танца. Танцевальные движения и комбинации на середине зала / Гусев Г.П. – М.: ВЛАДОС, 2003. – 208 с.
13. Гусев Г.П. Методика преподавания народного танца. Упражнения у станка / Гусев Г.П. – М.: ВЛАДОС, 2003. – 208 с.
14. Зайцев Є.В. Основи народно-сценічного танцю / Зайцев Є.В. – Вінниця: Нова книга, 2009. – 413 с.
15. Зубатов С.Л. Основи викладання українського народно-сценічного танцю / С. Л. Зубатов. – К.: ІПК ПК, 1995. – 133 с
16. Каминская Н.М. История костюма / Каминская Н.М. – М.: «ЛЕГКАЯ

ИНДУСТРИЯ», 1977. – 128.

17. Косміна О.Ю. Традиційне вбрання українців / Косміна О.Ю. – К.:Балтія-друк, 2008. – 157 с.
18. Колосок О.П. Пошуки образного рішення хореографічної композиції / Колосок О.П. – К.: НАУ, 1997. – 18 с.
19. Лопухов А.В. Основы характерного танца / Лопухов А.В., Ширяев А.В., Бочарев А.И. – СПб; М.; Краснодар: Лань: Планета музики, 2010. – 343 с.
20. Марко Ю.М. Хореографічний фольклор східного регіону Чернівецького регіону / Марко Ю.М. – Чернівці: Друк Арт, 2009. – 104 с.
21. Стельмащук Г.Г. Традиційні головні убори українців / Г.Г. Стельмащук. – Київ: Наукова думка, 1993, – 240 с.
22. Чміль В.А. Танці Запорізького краю в обробці З. Сизоненка / Чміль В.А. – Мелітополь: ООО “Видавничий будинок ММД”, 2005. – 340 с

ТЕОРІЯ ТА МЕТОДИКА НАРОДНО-СЦЕНІЧНОГО ТАНЦЮ

1. Алексютрович Л.А. Белорусские народные танцы / Алексютрович Л.А. – Минск: «Вышэйшая школа», 1978. – 528 с. ил.
2. Баглай В.Е. Этническая хореография народов мира / Баглай В.Е. – Ростов-на Дону: Феникс, 2007. – 405 с.
3. Богаткова Л.Н. Танцы разных народов / Богаткова Л.Н. – М.: ЦКВЛКСМ «Молодая гвардия», 1958. – 279 с.
4. Гусев Г.П. Методика преподавания народного танца. Этюды / Гусев Г.П. – М.: ВЛАДОС, 2004. – 232 с.
5. Гусев Г.П. Методика преподавания народного танца. Танцевальные движения и комбинации на середине зала / Гусев Г.П. – М.: ВЛАДОС, 2003. – 208 с.
6. Гусев Г.П. Методика преподавания народного танца. Упражнения у станка / Гусев Г.П. – М.: ВЛАДОС, 2003. – 208 с.
7. Зайцев Є.В. Основи народно-сценічного танцю / Зайцев Є.В. – Вінниця: Нова книга, 2009. – 413 с.
8. Зеленчук В.С. Молдавский национальный костюм / В.С. Зеленчук. – Кишинев: «Тимпул», 1985. – 143 с. ил.
9. Иванникова О.В. Народные танцы / О.В. Иванникова. – М.: АСТ, 2007. – 62 с. ил.
10. Камін В.О. Народно-сценічний танець: груповий розподіл вправ біля станка / Камін В.О. – К.: ДАКККіМ, 2008, – 151 с.
11. Каминская Н.М. История костюма / Каминская Н.М. – М.: «ЛЕГКАЯ

- ИНДУСТРИЯ», 1977. – 128.
12. Колногузенко Б.М. Види мистецтва та хореографії / Колногузенко Б.М. – Х.: ХДАК, 2009. – 140 с.
 13. Колногузенко Б.М. Сольный танец / Колногузенко Б.М. – Х.: ХГАК, 2006. – 28 с.
 14. Литвиненко В.А. Зразки народної хореографії / Литвиненко В.А. – К.: Альтерпрес, 2008. – 467 с.
 15. Лопухов А.В. Основы характерного танца / Лопухов А.В., Ширяев А.В., Бочарев А.И. – СПб; М.; Краснодар: Лань: Планета музыки, 2010. – 343 с.
 16. Матвеев В.Ф. Русский народный танец: теория и методика преподавания / Матвеев В.Ф. – СПб; М.; Краснодар: Лань: Планета музыки, 2008. – 251 с.
 17. Настюков Г. Народный танец на самодеятельной сцене / Г. Настюков. – Москва: ПРОФИЗДАТ, 1976. – 64 с.
 18. Соснина Н. Русский традиционный костюм / Н. Соснина, И. Шангина. – СПб.: ИСКУССТВО-СПБ, 2006. – 400 с. ил.
 19. Ткаченко Т. Народный танец / Ткаченко Тамара Степановна. – М.: ИСКУССТВО, 1954. – 680 с.
 20. Чурко Ю.М. Венки беларускіх танцаў / Ю.М. Чурко. – Минск: «Беларусь», 1994. – 88 с.
 21. Шевлюга С. Самоучитель испанских и цыганских танцев. Фламенко / С. Шевлюга, О. Горяинова. – Ростов-на-Дону: Феникс, 2005. – 154 с. ил.

ІСТОРІЯ ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА

1. Аркина Н.Е. Языком танца / Аркина Н.Е. – М.: Знание, 1975. – 64 с.
2. Баглай В.Е. Этническая хореография народов мира / Баглай В.Е. – Ростов-на-Дону: Феникс, 2007. – 405 с.
3. Балет. Энциклопедия / [сост. Григорович Ю.Н.]. – М., 1981. – 623 с.
4. Барышникова Т. Азбука хореографии / Барышникова Т. – С-П.: Респекс Люкси, 1996. – 256 с.: ил.
5. Бахрушин Ю.А. История русского балета: учеб. пособие [для инст-в культ., театр., хореогр. и культпросв. училищ] / Ю.А. Бахрушин. – [2-е изд.] – М.: Просвещение, 1973. – 255 с.
6. Блок Л.Д. Классический танец: история и современность / Блок Л.Д. – М.: Искусство, 2009. – 380 с.
7. Дункан А. Танец будущего. Моя жизнь ; Шнейдер И. Встречи с Есениным: Воспоминания / А. Дункан, И. Шнейдер. – К.: Мистецтво, 1989. – 349 с.:ил.
8. Энтелис Н. Пушкинский бал с описанием традиций и подлинными танцами / Энтелис Н. – СПб: Композитор, 2007. – 53 с.

9. Касл К. Балет / Касл К. – М.: ООО «АСТРЕЛЬ», 2001. – 64 с.
10. Колногузенко Б.М. Види мистецтва та хореографії / Колногузенко Б.М. – Х.: ХДАК, 2009. – 140 с.
11. Пасютинская В.М. Волшебный мир танца / Пасютинская В.М. – М.: Просвещение, 1985. – 223 с.: ил.
12. Секрет танца / [сост.: Т.К. Васильева]. – СПб.: ТОО «Диамант»; ООО «Золотой век», 1997. – 480 с.
13. Туркевич В. Хореографічне мистецтво України в персоналіях / Туркевич В. – К.: Інтеграл, 1992. – 224 с.
14. Худеков С.Н. Иллюстрированная история танца / С.Н. Худеков. – М.: Эксмо, 2009. – 288 с.

МИСТЕЦТВО БАЛЕТМЕЙСТЕРА

1. Аркина Н.Е. Советские балетмейстера: новые имена. – М.: Знание, 1979. – 48 с.
2. Аркина Н.Е. Языком танца. – М.: Знание, 1975. – 64 с.
3. Базарова Н.П. Классический танец: Учеб. пос. – Л.: Искусство, 1984. – 199 с.
4. Балет. Энциклопедия / Под ред. Ю.Н. Григоровича. – М., 1981. – 623 с.
5. Барышникова Т. Азбука хореографии. – С-Пб.: Респекс Люкси, 1996. – 256 с.: ил.
6. Бахрушин Ю.А. История русского балета. Учеб. пособие для инст-в культ., театр., хореогр. и культпросв. училищ. Изд. 2-е. – М.: Просвещение, 1973. – 255 с.
7. Богаткова Л. Хоровод друзей. – М.: Изд. дет. лит-ры, 1957. – 686 с.
8. Ваганова А. Основы классического танца / А.Я. Ваганова. – С.-П.: Лань, 2002. – 192 с.
9. Василенко К.Ю. Лексика українського народно-сценічного танцю. – 3-те вид. – К.: Мистецтво, 1996. – 496 с.
10. Верховинець В. Теорія українського народного танцю. – К.: Мистецтво, 1968. – 150 с.
11. Всё о балете. Словарь-справочник / Сост. Суриц Е.Я. – М. – Л.: Музыка, 1966. – 453 с.
12. Гуменюк А.І. Українські народні танці. – К.: Наукова думка, 1969. – 418 с.
13. Колногузенко Б.М. Хореографічна сюїта: методичні матеріали з курсу «Мистецтво балетмейстера» / Харк. держ. акад. культури. – Х.: ХДАК, 2007. – 106 с.

14. Костровицкая В. 100 уроков классического танца. Методическое пособие. – Л.: Искусство, 1981. – 262 с.
15. Костровицкая В., Писарев А. Школа классического танца. – Л.: Искусство, 1968. – 262 с.
16. Лопухов Ф.В. Хореографические открытия. – М.: Искусство, 1972. – 215 с.
17. Лопухов А.В., Ширяев А.В, Бочарев А.И. Основы характерного танца. – Л., – М.: Искусство, 1939. – 187 с.
18. Маринелла Гваттерини. Азбука балета. – М.: БММ АО, 2001. – 240 с.
19. Мессерер А. Уроки классического танца. – СПб.: Лань, 2004. – 400 с.
20. Пасютинская В.М. Волшебный мир танца: Кн. для учащихся. – М.: Просвещение, 1985. – 223 с.:ил.
21. Пестов П.А. Уроки классического танца. 1 курс: Учебно-методическое пособие. – М.: «Вся Россия, издательский дом», 1999. – 428 с.
22. Секрет танца / Составитель Т.К. Васильева. – СПб.: ТОО «Диамант»; ООО «Золотой век», 1997. – 480 с.
23. Станиславский К.С. Работа актёра над собой. – М., 1985.
24. Станішевський Ю.О. Балетний театр Радянської України, 1925 – 1985: Шляхи і проблеми розвитку. – К.: Муз. Україна, 1986. – 240 с.
25. Тараканова А. Нові форми організації хореографічного навчання // Мистецтво і освіта. – 2002. – № 3. – С. 38 – 40.
26. Таранцева О.О. Формування фахових умінь майбутніх учителів хореографії засобами українського народного танцю: Автореф. дис... канд. пед. н. (шифр спеціальності) – К., 2002. – 20 с.
27. Тихомиров В.Д. Артист, балетмейстер, педагог. – М.: Искусство, 1971. – 391 с.
28. Туркевич В. Хореографічне мистецтво України в персоналіях. – К.: Інтеграл, 1992. – 224 с.
29. Фомин А.С., Фомин Д.А. Феномен «Танец» в философии образования // Философия образования. – 2004. – № 2 (10). – С. 268 – 276.
30. Ярмолович Л. Классический танец: Метод. пособие. – Л.: Музыка, 1986. – 88 с.

Програму затверджено на засіданні кафедри хореографії та художньої культури, протокол № 6 від 26 січня 2017 року.

Голова фахової атестаційної комісії

С. В. Куценко